

un visător se plimbă-n lume în mână cu un felinar

Roxana.c

mor visele în țara-n care dreptatea-i scoasă la mezat
au fost numite trădătoare, de rătăcirile le-au acuzat

cu împăcare de icoană puneau, cântând despre apus
în simfonia-americană tristețea sufletului rus

se-adăposteau în gări uitate, hălăduiau în nopți târzii
apoi veneau să ne arate cum cresc speranțe-n suburbii

abia-ncălzite lângă-un primus de câte-un înger nevăzut
purtau sub masca anonimă atât senin... și le-am crezut

dar cine crede-n idealuri? în plină zi, cu pasul rar,
un visător se plimbă-n lume în mână cu un felinar